Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru), judecător Violeta Gîrleanu
Dosarul nr. 2rc-147/25 (2-25083399-02-2rc-16072025)

D E C I Z I E

22 septembrie 2025 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componență:
Președintele completului, judecătorul: Arhip Valeriu
Judecătorii: Corlăteanu Diana și Ghedrovici Nicolae

soluționând fără citarea părților, recursul declarat de „The Procter&Gamble Company" prin intermediul reprezentantului său, avocatul Chiroșca Dorian împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 23 iunie 2025, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de „The Procter&Gamble Company" către SRL „47th Parallel" privind constatarea faptului că se importă și/sau comercializează produse acoperite de mărcile companiei reclamante fără consimțământul acesteia, interzicerea folosirii neautorizate prin acte de comerț a mărfurilor acoperite de mărcile companiei reclamante, încasarea prejudiciului moral și cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t :

Circumstanțele cauzei:

La 09 iunie 2025, „The Procter&Gamble Company" a depus cerere de chemare în judecată către SRL „47th Parallel" privind constatarea faptului că se importă și/sau comercializează produse acoperite de mărcile companiei reclamante fără consimțământul acesteia, interzicerea folosirii neautorizate prin acte de comerț a mărfurilor acoperite de mărcile companiei reclamante, încasarea prejudiciului moral și cheltuielilor de judecată.

La 19 iunie 2025, „The Procter&Gamble Company" prin intermediul reprezentantului său, avocatul Chiroșca Dorian a depus o cerere prin care a solicitat să fie aplicate măsurile de asigurare și anume:

emiterea unei încheieri prin care să fie interzis oferirea produselor spre comercializare sau comercializarea ori stocarea lor în aceste scopuri, precum și abținerea de la orice formă de utilizare de către pârâta SC „47th Parallel" SRL în activitatea sa a mărfurilor acoperite de mărcile companiei P&G plasate pe piața RM, fără consimțământul reclamantei Procter & Gamble Company;

aplicarea în privința pârâtei SC „47th Parallel” SRL a interdicției privind importul produselor acoperite de mărcile Procter & Gamble Company fără consimțământul reclamantei Procter & Gamble Company.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 23 iunie 2025 s-a respins ca neîntemeiată cererea înaintată de avocatul Dorian Chiroșca, reprezentantul reclamantului „The Procter&Gamble Company” privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de avocatul Dorian Chiroșca, reprezentantul reclamantului „The Procter&Gamble Company” către SRL „47th Parallel” privind constatarea faptului că se importă și/sau comercializează produse acoperite de mărcile companiei reclamante fără consimțământul acesteia, interzicerea folosirii neautorizate prin acte de comerț a mărfurilor acoperite de mărcile companiei reclamante, încasarea prejudiciului moral și cheltuielilor de judecată.

Solicitarea recurentului:

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 04 iulie 2025, „The Procter&Gamble Company” prin intermediul reprezentantului său, avocatul Chiroșca Dorian a depus recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 23 iunie 2025.

Argumentele recurentei:

În argumentarea cererii de recurs, „The Procter&Gamble Company” a invocat că nu este de acord cu încheierea instanței de fond.

Apreciază critic argumentele instanței de fond și menționează că prin emiterea unei încheieri prin care să fie interzis oferirea produselor spre comercializare sau comercializarea ori stocarea lor în aceste scopuri, precum şi importul de produse acoperite de mărcile P&G, instanța de judecată nu se va expune asupra fondului cauzei. Adică, instanța de judecată nu se va pronunța asupra faptului dacă mărfurile acoperite de mărcile P&G sunt comercializate sau importate cu încălcarea sau fără încălcarea prevederilor art. 13 din Legea privind protecția mărcii.

Mai mult ca atât, susține că instanța de judecată în cazul în care admitea cererea de asigurare a acţiunii, urma să aplice corespunzător prevederile art. 68 al Legii privind protecția mărcii care stabilesc că, „dacă s-a constatat faptul sau iminenta încălcării drepturilor asupra unei mărci, instanța de judecată poate, la cererea titularului de drepturi, să instituie măsuri de asigurare a acțiunii privind încălcarea drepturilor împotriva contravenientului şi/sau intermediarilor, şi anume

să pronunțe cu titlu provizoriu o încheiere de interzicere a oricăror acțiuni ce constituie încălcare a drepturilor asupra mărcii".

Remarcă că că iminenta încălcării drepturilor asupra unei mărci, se constată prin faptul că compania reclamantă a prezentat înscrisuri care confirmă că mărcile reclamantei sunt înregistrate corespunzător pe teritoriul RM. De altfel, reclamanta a declarat, ceea ce reprezintă probă într-un proces civil, că pârâta comercializează mărfurile acoperite de mărcile P&G cu încălcarea prevederilor art. 13 din Legea privind protecția mărcii. În consecință, în cazul în care nu se va aplica sechestru şi nu se va interzice importul sau comercializarea de bunuri acoperite de mărcile P&G, acestea vor fi puse în continuare în circuitul civil, astfel fiind încălcate drepturile asupra mărcilor companiei P&G.

Reliefează că stocarea, distribuirea şi comercializarea paralelă a mărfurilor purtând mărcile companiei reclamante aduc prejudicii grave acesteia.

Face referire la prevederile art. 9, 13, 68 al Legii privind protecţia mărcilor nr.38 din 29.02.2008, art.50 al Acordului privind aspectele drepturilor de proprietate intelectuală legate de comerț și art.175 Cod de procedură civilă.

Solicită partea recurentă casarea integrală a încheierii din e 23 iunie 2025, emisă în cauza civilă nr. 2c-1078/25 „Procter & Gamble" vs S.C. „47TH PARALLEL" S.R.L. cu emiterea Deciziei prin care cererea privind asigurarea acțiunii înaintată de reclamanta „The Procter & Gamble Company" să fie admisă integral.

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a expediat în adresa intimatului cererea de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, însă pînă la data examinării cererii de recurs, aceasta nu a fost depusă.

Termenul de declarare a recursului:

În corespundere cu prevederile art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din actele cauzei rezultă că încheierea recurată a fost emisă la 23 iunie 2025, iar cererea de recurs a fost depusă la 04 iulie 2025.

Astfel, recursul declarat de „The Procter&Gamble Company" prin intermediul reprezentantului său, avocatul Chiroșca Dorian împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 23 iunie 2025 se consideră depus în termen.

Aprecierea instanţei de recurs:

Analizând legalitatea şi temeinica încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanţii la proces şi a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru conchide că recursul este neîntemeiat și pasibil de a fi respins, cu menținerea încheierii instanței de fond, din motivele ce succed.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

În baza art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În acord cu prevederile art. 174 Cod de procedură civilă, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului pînă la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În temeiul art. 175 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept: să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pîrîtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane.

În conformitate cu art. 177 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cererea de asigurare a acțiunii se indică motivele și circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii.

În acest context, Colegiul notează că asigurarea acțiunii civile constă dintr-o totalitate de măsuri silite temporare, dispuse de către judecător sau instanța de judecată la solicitarea părții interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive și aceste măsuri au următoarele particularități: sunt urgente; au un caracter temporar; au drept scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului; urmează să fie în concordanță cu obiectul acțiunii.

Indiferent de forma aplicabilă, măsura asiguratorie ține de substanța obiectului acțiunii, judecătorul urmând să o dispună doar în cazul în care, în mod plauzibil, se afirmă un risc al unei eventuale imposibilități de executare, sarcina probațiunii întru aplicarea măsurii de asigurare fiind pusă pe seama solicitantului, care urmează să prezinte probe pertinente și să justifice necesitatea asigurării acesteia, iar aprecierea pericolului ținut de substanța obiectului acțiunii este la latitudinea instanței de judecată.

Astfel, Colegiul subliniază că pentru a dispune aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii nu este suficientă acceptarea spre examinare a cererii de chemare în judecată, ci este necesar ca judecătorul sau instanța de judecată să stabilească, în baza probelor și argumentelor prezentate de reclamant, că neluarea unor astfel de măsuri ar putea face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În această ordine de idei, Colegiul reține că stabilirea oricărei restricții față de pârât, prin măsurile de asigurare a acțiunii, se permite doar în cazuri excepționale, în baza unor temei expres prevăzute de Codul de procedură civilă.

Instanța de recurs relevă că, la pronunțarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, judecătorul urmează să verifice: raționalitatea și temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare; probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor de asigurare; dacă există pericolul in mora (pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare); asigurarea unui echilibru între părțile cointeresate; preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terți în cazul aplicării măsurilor de asigurare; în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate este în corelație cu obiectul acțiunii înaintate și dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

Analizând încheierea supusă recursului, materialele cauzei, motivele invocate de recurent, Colegiul constată că, instanța de fond corect a reținut starea de fapt și corect a aplicat cadrul legal situației.

Astfel, Colegiul notează că, obiectul litigiului dedus judecății îl constituie constatarea faptului că pârâta SRL „47th Parallel” ar importa și/sau comercializa produse acoperite de mărcile „The Procter & Gamble Company” fără consimțământul acesteia, precum și interzicerea folosirii neautorizate a acestor produse prin acte de comerț și încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

Prin cererea de asigurare, reclamanta/recurentă „The Procter&Gamble Company” a solicitat emiterea unei încheieri prin care să fie interzis oferirea produselor spre comercializare sau comercializarea ori stocarea lor în aceste scopuri, precum și abținerea de la orice formă de utilizare de către pârâta SC „47th Parallel” SRL în activitatea sa a mărfurilor acoperite de mărcile companiei P&G plasate pe piața RM, fără consimțământul reclamantei Procter & Gamble Company și aplicarea în privința pârâtei SC „47th Parallel” SRL a interdicției privind importul produselor acoperite de mărcile Procter & Gamble Company fără consimțământul reclamantei Procter & Gamble Company.

La caz, Colegiul judiciar apreciază ca fiind corectă și legală soluția primei instanțe privind netemeinicia cererii de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii

or, prin prisma art. 174 Cod de procedură civilă, scopul aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii rezidă din necesitatea executării unei eventuale hotărâri judecătorești.

În acord cu prevederile art.175 alin.(1) și (2) Cod de procedură civilă, în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept: a) să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pîrîtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane; a 1) să noteze acţiunea, în registrele de publicitate prevăzute de lege, în raport cu drepturile pîrîtului; b) să interzică pîrîtului săvîrşirea unor anumite acte; c) să interzică altor persoane săvîrşirea unor anumite acte în privinţa obiectului în litigiu, inclusiv transmiterea de bunuri către pîrît sau îndeplinirea unor alte obligaţii faţă de el; d) să suspende vînzarea bunurilor sechestrate în cazul intentării unei acţiuni de ridicare a sechestrului de pe ele (radierea din actul de inventar); e) să suspende urmărirea, întemeiată pe un document executoriu, contestat de către debitor pe cale judiciară.

Potrivit art.68 alin.(1) lit.a), b) al Legii privind protecţia mărcilor nr.38 din 29.02.2008, dacă s-a constatat faptul sau iminenţa încălcării drepturilor asupra unei mărci, instanţa de judecată poate, la cererea titularului de drepturi, să instituie măsuri de asigurare a acţiunii privind încălcarea drepturilor împotriva contravenientului şi/sau intermediarilor, şi anume: a) să pronunţe cu titlu provizoriu o încheiere de interzicere a oricăror acţiuni ce constituie încălcare a drepturilor asupra mărcii ori să permită continuarea acţiunilor, cu condiţia depunerii unei cauţiuni suficiente să asigure despăgubirea titularului de drepturi; b) să pună sechestru pe bunurile suspectate de a încălca drepturile asupra unei mărci pentru a preveni introducerea lor în circuitul comercial.

Aderent, instanța de recurs constată că cererea de aplicare a măsurii de asigurare a acțiunii înaintată de „The Procter&Gamble Company” nu este motivată în fapt, potrivit exigențelor prevăzute de art. 177 alin. (1) din Cod de procedură civilă, primei instanțe, precum și instanței de recurs, nefiindu-i prezentată nici o probă concludentă, care ar demonstra faptul că, neaplicarea măsurii de asigurare a acțiunii ar putea face imposibilă executarea eventualei hotărâri judiciare de admitere a acțiunii.

În speță, argumentele reclamantei sunt întemeiate pe faptul că compania reclamantă nu a exprimat consimțământul său ca pârâtul să folosească mărcile sale în actele de comerț, respectiv, pârâta săvârșește acte de comerț, folosind ilegal mărcile companiei reclamante, făcând referire la actul de constatare întocmit de executorul judecătoresc.

De altfel, prima instanță just a reținut că această instituție este condiționată prioritar de justificarea scopului acestei măsuri, iar la caz, nu pot fi reținute argumentele invocate în susținerea cererii de asigurare a acțiunii, deoarece

argumentele invocate și referirea la probatoriu din dosar, țin nemijlocit de fondul cauzei și obiectul litigiului, care urmează a fi supus examinării și constatate toate circumstanțele invocate.

Mai mult, instanța de fond a procedat corect prin separarea fazei de asigurare a acțiunii de examinarea fondului cauzei, având în vedere că adoptarea unei măsuri asigurătorii ar fi echivalat cu o apreciere preliminară a vinovăției pârâtei sau cu stabilirea unor concluzii referitoare la încălcarea drepturilor asupra mărcii, ceea ce depășește competența provizorie a măsurilor de asigurare.

Colegiul subliniază că, potrivit art. 174 și 175 Cod de procedură civilă, aplicarea unei măsuri asigurătorii presupune demonstrabilitatea unui risc concret de imposibilitate de executare a hotărârii, iar reclamanta nu a probat existența unui astfel de risc. În speță, nu a fost prezentată nicio dovadă că mărfurile importate sau comercializate de SRL „47th Parallel" ar putea fi retrase, deteriorate, distruse sau înstrăinate într-un mod care să facă imposibilă executarea unei eventuale hotărâri favorabile reclamantei.

În plus, instanța de recurs constată că reclamanta nu a depus elemente care să demonstreze un dezechilibru grav între părți sau un pericol iminent care să justifice restricții provizorii asupra dreptului de comerț al pârâtei. Referirile la actul de constatare întocmit de executorul judecătoresc sau la faptul că mărcile P&G sunt înregistrate nu constituie, în mod automat, un motiv suficient pentru aplicarea măsurilor de asigurare, acestea ținând de fondul litigiului și urmând a fi verificate pe parcursul examinării cauzei.

Prin urmare, în contextul celor relatate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră că prima instanță justificat și argumentat, a ajuns la concluzia de a respinge cererea depusă de „The Procter&Gamble Company" prin intermediul reprezentantului său, avocatul Chiroșca Dorian.

La acest capitol, Colegiul civil notează că nu este suficientă simpla expunere a circumstanţelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de netemeinicie pe care se întemeiază, precum şi dezvoltarea lor. Motivarea recursului presupune nu doar exprimarea nemulțumirii faţă de actul de dispoziţie pronunţat de prima instanță, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părţii, instanţa a pronunţat o încheiere neîntemeiată. Condiţia legală a expunerii motivelor de recurs implică determinarea greșelilor anume imputate primei instanţe, o justă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum şi indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentei în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția primei instanțe, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune casarea actului de dispoziție.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de OCN „Prime Capital” SRL.

Reieşind din faptul, că încheierea contestată a fost adoptată cu respectarea normelor de drept procedural și material, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru a ajuns la concluzia că recursul declarat de „The Procter&Gamble Company” urmează a fi respins ca neîntemeiat, cu menținerea încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 23 iunie 2025.

În conformitate cu art. 425, art. 427 lit. a), art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de „The Procter&Gamble Company” prin intermediul reprezentantului său, avocatul Chiroșca Dorian.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 23 iunie 2025, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de „The Procter&Gamble Company” către SRL „47th Parallel” privind constatarea faptului că se importă și/sau comercializează produse acoperite de mărcile companiei reclamante fără consimțământul acesteia, interzicerea folosirii neautorizate prin acte de comerț a mărfurilor acoperite de mărcile companiei reclamante, încasarea prejudiciului moral și cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele completului,
Judecătorul: Arhip Valeriu

Judecătorii: Corlăteanu Diana

Ghedrovici Nicolae